Дата прийняття:	16/07/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/10/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF STYRMIR ÞÓR BRAGASON v. ICELAND *(Application no. 36292/14)*
Зміст:	Заявник у цій справі обіймав посаду виконавчого директора інвестиційного банку до звільнення у грудні 2013 року після визнання

	його винним у пособництві та сприянні у вчиненні шахрайських дій. Скарга заявника до Суду стосувалася несправедливості його засудження. 2009 року орган, який здійснює нагляд у сфері фінансів, розпочав розслідування стосовно приватної компанії з приводу придбання гарантійних сертифікатів ощадного банку. Стверджувалося, що два володільця сертифікатів, а саме генеральний директор банку та його виконавчий директор (заявник), у 2010 році були звинувачені у зловживанні своїм службовим становищем, оскільки надали згоду на видачу кредиту приватній компанії для купівлі акцій в ощадному банку без перевірки фінансового стану цієї компанії. Водночас заявника, який виступав посередником у цій угоді, було звинувачено у зловживанні своїм службовим становищем та підбурюванні до вчинення шахрайських дій, зокрема відмивання доходів, одержаних незаконним шляхом. У процесі розгляду кримінального провадження щодо заявника суд першої інстанції заслухав усні свідчення, надані заявником, співобвинуваченими та свідками у справі. В результаті судового розгляду суд першої інстанції виправдав заявника за пред'явленим обвинуваченням, вказавши, що заявникові не було відомо факти того, як ощадний банк надав кредит приватній компанії. Проте після перегляду справи у 2013 році Верховний Суд скасував виправдувальний вирок суду першої інстанції стосовно зловживання заявником своїм службовим становищем та підбурювання до вчинення шахрайських дій. Суд вказав, що, враховуючи його участь при укладанні угоди та знання фінансових інструкцій, він мав знати про те, що угода була незаконною. Примітно, що під час провадження у Верховному Суді заявника та свідків не було повторно допитано. Заявник надав лише письмові зауваження, а його представник брав участь у відкритому судовому слуханні у Верховному Суді щодо справи заявника. Таким чином, заявникові було призначено покарання у виді одного року позбавлення волі. Посилаючись на положення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд), заявник скаржився, що після його виправдання судом першої інстанції його було засуджено Верховним Судом без повторного допиту спів обвинувачених та свідків у його справі.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).